

LÁMPÁS

Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk!

Jézus feltámadása igaz reményt ad: hogy Isten elfogadta Jézus nagypénteki áldozatát, s így minden Benne hívó bűnbocsánatot és örök életet kaphat.

A Húsvét csodája ma is folytatódik emberi életekben. Isten sokféle nehézségünkben találkozik velünk, hogy a feltámadás erőt mi is megtapasztaljuk.

A Lámpás mostani ébredéstörténeti beszámolója és bizonyágtételei, mind-mind az Úr Jézus győzelmét és hatalmát kívánják bemutatni.

Szerkesztőség

*Mert Krisztus is szenvedett egyszer a bűnbéért,
mint igaz a nem igazokért,
hogy minket Istenhez vezéreljen;
megöltetve ugyan test szerint,
de megteremtettben Szellem szerint.*
1Pt. 3:18

EGYHÁZTÖRTÉNET

Lelki ébredés – egyháztörténet

Az alábbi cikket Bo Kyeung testvérnőnk: A koreai ébredés titkai című teológiai szakdolgozatából vettük át, a szerző engedélyével.

Pyangyongi (Phenjan) ébredés

A koreai egyház története során a legfontosabb esemény 1907-ben történt. A wonsani ébredés után 1906-ban *Haward Agnew Johnson* ellátogatott

Pyangyongba, és mesélt az ébredésről, ami Indiában és Walesben történt. Az emberek, akik ott voltak és hallották, mindenki vágyakozott utána.

A januári Bibliai konferencia előtt *Kil Sun-Joo* lelkész úgy érezte, hogy a pyangyongi hívők szíve kemény, és nincs bennük szeretet. *Kil Sun-Joo* lelkész és az egyik presbiter, kettesben kezdtek imádkozni az emberekért hajnali négykor. Eleinte nem akartak szólni a gyülekezet előtt, és két hónapig minden nap hajnalban összegyűltek imádkozni. A hír elterjedt az imaóráról, és többen is csatlakoztak hozzájuk. *Kil* lelkész az egyik istentiszteleten hirdette a hajnali imaórát: bárki jöhet ekkor imádkozni. A következő hajnalon kb. ötszázan jöttek az imaórára, más napon pedig kb. hétszázan.

Nagyon sokat imádkoztak. 1907. január 6-án elkezdődött a Biblia konferencia. A misszionárius *W. N. Blair* erről az alkalomról írja: „Pyangyong város *Chang Tae-Hyun* gyülekezetében január 6-án kezdődött a Biblia konferencia. Az első nap este 1500-an jöttek. A vezetők arról beszéltek, hogy a hívők a Szentlélek vezetésével éljenek igazságban és szeretetben. Január 12-én szombat este prédikáltam a 1Kor 12,27 alapján „Ti pedig Krisztus teste vagytok és egyenként annak tagjai”, és azon az éjszakán sokan bűnvallást tettek. Sokan kibékültek. Vasárnap is várták a Szentlélek jelenlétét, de nem történt semmi különös, inkább úgy érezték, hogy az alkalom halott, és Isten Lelke távol van tőlük. A következő hétfőn, január 14-én a misszionáriusok buzgón imádkoztak a Szentlélekért. Este bejöttek a hívők, és mind érezték Isten jelenlétét, ami az egész templomot betöltötte. A prédikáció után a vezető lelkész mondta az ott lévőknek, hogy ha akarnak imádkozni, akkor ezt tegyék együtt. Az emberek hozzáfogtak, de nem lett zűrzavar, inkább a hatalmas Lélek harmóniája összefonódott velük, és olyan volt, mint a vízesés zúgása, ami Isten trónját megmozdítja. Tömegben imádkoztak, de egy Lélektől jött az imádság. Az emberek sorban felálltak és bűnvallást tettek”.

A következő nap, január 15-én, az esti alkalmon mindenki vágyakozott arra, hogy a Szentlélek töltsen be lelküket. *Kil Sun-Joo* lelkész prédikált, aki nagyon fontos vezetője volt az ébredési mozgalomnak. Azt

2 Lámpás

mondta James S. Gale, hogy „azon az éjszakán teljesen más volt Kil Sun-Joo. Az arca tekintéllyel fénylett, tiszta és szent volt. (...)” Kil Sun-Joo bűnvallásra és megtérésre buzdította az embereket. A Szentlélek jelenléte csodálattal töltötte el a misszionáriusokat.

Az ébredés során kialakult egy különleges koreai hagyomány. A „hajnali imaórát” az ébredés óta az egész országban rendszeresen megtartják.

A pyangyongi konferencia után az emberek hazatérve beszéltek a Szentlélek munkájáról, és az ébredés tovább folytatódott. A megtérés a bűnvallással együtt a cselekedetek változását hozta el az embereknél. Pl. a hibát elkövető ember többszörösen megtérítette a kárt, és bocsánatot is kért. Az ébredés előkészítés volt a hívőknek a megpróbáltatás ideje előtt. A nemzet szenvedésének idején talpra tudtak állni és a hitüket megőrizni.

Az ébredés az egész városra terjedt. Az egyházi iskolákban, a presbiteriánus teológián is a Szentlélek betöltötte az embereket. 1907 februárjában az iskolakezdés idején a tanárok úgy döntöttek, hogy a tanítás kezdeteként, először néhány napot imádsággal, Bibliavisszaolvasással töltenek. A Szentlélek munkálkodott rajtuk, és sokan bűnvallást tettek.

A pyangyongi presbiteriánus (református) teológián összesen hetvenöt tanuló készült az egész országban tevékenykedni Isten munkájában, és évente három hónapra elutaztak tanulni. Közülük heten voltak az utolsó évesek. A tanév első hetén Biblia konferenciát tartottak, melyen minden este összejöttek a tanárok és a diákok. Néhányan már megtapasztalták a Szentlélekkel való betöltekezést a januári Chang Tae-Hyun gyülekezetben. Imádkoztak másokért, és mindenki őszintén kérte a Szentlelket Istentől. Minden este megtapasztalták az isteni hatalmas erőt. Április hatodikán, a szombat esti alkalom éjfélig tartott. A bűnöket megvallották: kapzsiság, gőg, gyűlölet, irigység, paráznaság, hazugság. Ez a bűnbánat néhány napig folytatódott, és április 9-én, kedden, hálával, dicsérettel magasztalták az Urat és bizonyosságot tettek. Isten elkészítette őket előre, hogy alkalmasak legyenek a koreai egyház vezetői szerepére. A diákok eddig elméletben tanultak teológiát, itt élőben megtapasztalhatták ezt a Szentlélek segítségével.

A Pyangyong városban levő gyülekezetek, iskolák, mind részesültek az ébredésben. Három hónap után se szűnt meg az ébredés. James S. Gale írja a városról: „Egykor Pyangyong reménytelen, parázna

város volt, mint Sodoma, de most bárhol hallani imádságot, dicsőítő dalokat.

1. Kil Sun-Joo(1869-1935), aki a koreai presbiteriánus egyház első lelkészei közül egy. 1907-ben a Pyangyong Biblia konferencia egyik vezetője volt. Az pyangyongi ébredés után az egész ország területén utazott és prédikált.
2. Kim Young-Jae, A History of Korean Church, Hapdong Theological Seminary Press, 2009. 147.
3. W. N. Blair, aki az Észak-Amerikai Presbiteriánus Egyház misszionáriusa, 40 évig szolgált Pyangyong északi részén, Anjuban.
4. Allen D. Clark, A History of the Church in Korea, The Christian Literature Society of Korea, Seoul, 1986. 160.
5. William Newton Blair and Bruce Hunt, The Korean Pentecost and the sufferings which followed, the Banner of Truth Trast. 1977. 70.
6. U.o. 71.
7. Allen D. Clark, A History of the Church in Korea, The Christian Literature Society of Korea, Seoul, 1986. 161-162.
8. Chung Sung-Kuh, Koreai református igehirdetők, Kálvin Kiadó, Budapest. 2002. 29.
9. James Gale, Korea in Transition, New York. Board of Foreign Mission, Presbyterian
10. Church in the U.S.A. 1909. 205/ in Park Yong Kyu, History of the Korean Church I. The Korean institute of church history 2004. 872.
11. Rhie Deok Joo, A study on the Formation of the indigenous church in Korea. 2001. 158. U.o.164.
12. Park Yong Kyu, History of the Korean Church I. The Korean Institute of Church History 2004. 891.
13. James S. Gale, Korea in Transition, 210. /In Park Yong Kyu, History of the Korean Church I. The Korean Institute of Church History 2004. 893.

BIZONYSÁGTÉTELEK

Akik Istent szeretik, azoknak minden

javukra szolgál

Októberben napról napra rosszabb állapotba kerültem. Egyre gyengébb lettem. Néha már el sem tudtam menni dolgozni. Olyankor kértem egy nap szabadságot, és mindennap könyörögtem az Úrhoz, hogy múljon el ez az állapot. De nem múlt el, sőt egyre súlyosabb lett, én pedig csak vártam-vártam és imádkoztam. Nem értettem, hogy az ÚR miért nem hallgatja meg a könyörgésemet, hiszen Neki semmi sem lehetetlen. Ehelyett olyan állapotba kerültem, hogy be kellett feküdnöm a kórházba. Az orvosok szerint mindez az utolsó pillanatban történt. Ha várok még egy kicsit, akkor már nem kellett volna mennem.

Egészségügyi dolgozó vagyok, az a típus, aki nem megy orvoshoz, vagy csak akkor, ha már nagyon nagy a

baj. Kaptam vért és hazamehettem a kórházból. Hálás voltam az Úrnak, hogy jobban lettem, és hálás voltam azoknak az önzetlen embereknek is, akik adnak vért, hogy másokat megmentenek. Amit ebből az esetből megtanultam: nem biztos, hogy az a jó, amit mi szeretnénk. Az ÚR tudja: mi számunkra a legjobb, és az Ő időzítése tökéletes. Ha tehetem, mindenkinek azt tanácsolom, forduljon idejében orvoshoz, s ne várja meg, amíg olyan állapotba kerül, amikor már nagyobb beavatkozásra van szükség, hogy meggyógyulhasson.

Tehát hazamentem a kórházból, vártam a szövettani eredményemet. Bíztam benne, hogy minden rendben lesz, elkerülhetem a műtétet. Egy-két hét múlva ugyanolyan állapotba kerültem újra, így visszamentem az orvoshoz, aki közölte: nem jó az eredményem, meg kell hogy operáljanak.

A műtétre január elején került sor, féltem tőle, de minden rendben ment. Másnap az orvos közölte, ne számítsak semmi jóra, mert nagyobb a baj, mint hittük. Így sugárkezelésre lesz szükség. Eltávolítottak minden szövetet, ahol szétterjedhetett a rák, így remélhetőleg nem lesz nagyobb baj. Nem tagadom, rosszul érintett a hír. Ha a rák szóba kerül, az ember azt gondolja: ez velem soha nem történhet meg. Aztán arra gondol: jó, majd túl leszünk rajta... Később persze eszébe jut: ha már itt találtak rákos sejtet, akkor máshol is lehet.

Nagyon nehéz volt, de Isten gondoskodott kedves ismerősökről, akik meglátogattak és biztattak. Első látogatóm a középiskolai tanárom volt, aki elmondta, hogy 30 évvel ezelőtt ment át egy ilyen betegségen, és azóta is jól van. Közben a látogatók csak jöttek és jöttek, és biztattak.

Állapotom változó volt: sokat sírtam és volt úgy, hogy csak ennyit tudtam imádkozni: Uram segíts, félek! De aztán az is eszembe jutott, hogy Istentől ígéretet kaptam Fruzi megszületésekor, hogy látni fogom felnőni. Harmadik napra már nagyon nehéz volt lelki helyzetem, könyörgtem Istennek, mondjon valamit! A 18. zsolnárt olvastam ekkor. Az 5. és a 17-20 versek különösen szóltak hozzám. Majd a Máté evangéliumában a 9. fejezet 22. versét kaptam. Tudtam, ez nekem szól: „Bízzál leányom, hited megtartott téged”. Ettől fogva békességem lett. Tíz nap múlva kaptam meg a szövettan eredményemet: minden rendben volt. Nincs szükség utókezelésre. Az orvosom nem akarta elhinni, de elmondtam, hogy az egész gyülekezet imádkozott értem. Azt mondta, milyen jó lenne, ha máskor is imádkoznánk.

Köszönöm Testvéreimnek, hogy hónapokon keresztül hordoztatok imádságban. Hálás vagyok Istennek, hogy megmentett, megerősített, átvezetett ezen a próbán, és végig velem volt. Jó, hogy másoknak is beszélhetek Róla e történet kapcsán.

Fonyódiné Judit

„Évfordulónkra”

Három évvel ezelőtt kezdődött minden. Megvolt mindenem, ami ebben a világban számít: párkapcsolat, munkahely, sikerek, barátok, szórakozás! Legbelül mégis sokszor éreztem, hogy valami hiányzik! Sokszor voltam türelmetlen, elégedetlen, s ilyenkor az érzelmeim uralkodtak felettem, aminek az eredménye sokszor negatív hatással volt környezetemre, kapcsolataimra.

Eljött a Húsvét, amikor a hagyományokhoz illően elmentünk édesanyámmal az ünnepi istentiszteletre, hiszen gyermekkorom óta a hatvani Református Gyülekezethez tartoztam.

De ez más volt, mint az eddigi években. Lelkipásztorunk prédikációja a Húsvét üzenetéről a szívem közepébe hatolt. Isten megszólított, tudtam, ez a történet rólam is szól! Éreztem, hogy itt a helyem! Innentől kezdve olthatatlan vágyat éreztem, hogy minden istentiszteleten ott legyek és gyarapodjon a tudásom! Így is lett. Nekem a hét nem a hétfővel kezdődött, hanem a vasárnapal. Erőt adott az előttem álló hét feladataihoz, egyre több mindenre kaptam választ. A környezetemben élők is észrevették a változást, mert ez szembetűnő volt!

Egy idő után, már a szombati istentiszteletre is elkezdtem járni, hiszen csodálatos volt a változás, ami a személyiségemben és az életemben bekövetkezett. Nem akartam lemaradni egy ígéhirdetésről sem! Elkezdtem rendszeresen olvasni a Bibliát, melyet még gyermekként vettem konfirmációm előtt, és mindaddig csak a polcon volt a helye. Az ígéhirdetéseket hallgatva egyre közelebb kerültem Isten üzeneteihez, tervének megértéséhez! Követtem a tanításokban elhangzottakat, mert tetszeni akartam Istennek, és szerettem volna közelebb kerülni hozzá. Vonzott az a tény, hogy Ő mindenkit szeret, és mindenben tud segíteni!

Így teltek a hónapok, mialatt életem központjává vált Isten keresése! Ezalatt azonban élt bennem egy kérdés, melyre még nem tudtam választ adni: Mit jelent az, hogy Jézus ma is él? És hogyan lehet Őt befogadni a szívünkbe úgy, hogy életünk vezetője legyen? Ebben a kérdésben nehezen jutottam előre. Végre megértettem, hogy csakis Isten segíthet abban is, hogy megismerhessem az Ő Fiát. Elkezdtem imádkozni ezért is, s egyre többet tanulmányoztam az Újszövetséget. Éreztem a szívemben, hogy Isten vezet. Napról-napra bölcsébbé tett az ígéken keresztül.

Imáimra álommal válaszolt: a gyülekezetben ültem a párommal, és míg mások a szószék felé igyekeztek – ahonnan fény ragyogott – csak mi ültünk, pedig szerettem volna odatartozni én is. Pontosan megértettem az álmot. Isten azt akarta megmutatni, hogy döntést kell hoznom: hova akarok tartozni?! Így vezetett el 2011 Húsvétjáig, amikor a nagypénteki ígéhirdetés az 51. zsolnárról szólt. Ez a zsolnárt a bűnbánatról és megújulásról szól. Könnyek között hallgattam végig, miközben az ige a saját bűnvallásommá vált a szívemben! Harmadnap, Húsvét reggel a következő ígét kaptam: „Akit én szeretek, megfeddem és megfenyítem: igyekezz tehát, és térj meg! Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek...” (Jelenések könyve

4 Lámpás

3,19-22). Az egész lényemmel tudtam, hogy ez az újjászületésem napja. Így indultam az istentiszteletre, ahol az úrvacsora alatt felragyogott nekem is Jézus. Választ kaptam arra, ami eddig kérdés volt: megértettem, hogy Jézus mit tett értem!

Azóta is szeret! Életem legjobb döntése volt, hogy mellette döntöttem, tehát Neki adhattam az életem!

Kívánom, hogy ez a Húsvét a Te döntésed ünnepe legyen!

„Tartsatok tehát bűnbánatot, és térjete meg, hogy eltöröltessenek a ti bűneitek, hogy eljöjjön az Úrtól a felüdülés ideje, és elküldje Jézust, akit Messiásul rendelt nektek” ApCsel 3, 19-20).

Nagy Zsuzsanna

Semmi sem természetes!

Január 13-án délután a férjem nagyon rosszul lett. Kihívtuk az orvost. Pontosan nem tudta, hogy mi a baja: azt hitte, hogy agyvérzést kapott, és ezért beutalta a kórházba. Mi is rosszul voltunk, de azt hittük, hogy a férjem miatti aggodás miatt.

Éjjel fél 1-kor lefeküdtünk aludni. A lányom barátja 4 óra 30-kor arra ébredt, hogy nagyon ver a szíve és rosszul van. Kitámolygott a konyhába inni, de már ő is nagyon rosszul lett. Akkor beugrott neki, hogy ez biztos szénmonoxid mérgezés.

Indult kinyitni az ajtót, s akkor látta, hogy Enikő ájultan fekszik a konyhában. Gyorsan kihúzta őt a levegőre. Szaladt be szólni Krisztiánnak. Ő is gyenge volt, de mivel ő az emeletes ágy tetején aludt, még tudott mozogni. Mentek szólni Józsinak, de ő már ájultan feküdt. Őt is kihúzták a levegőre. Utána engem vittek ki. A levegőn mindenki visszanyerte az eszméletét, csak én nem. Még annyi erejük volt, hogy kihívták a mentőt, mert mozogni nem nagyon tudtak. Öt órákor vitt el minket a mentő, én csak fél 7-kor tértem észhez a kórházban. Az orvos azt mondta, hogy még 3 perc, és mindenki meghalt volna.

Nagy kegyelem volt a mi Urunktól, hogy megőrizte életünket, és hogy nem károsodott az agyam. Ez a baleset megtanított arra, hogy semmi sem természetes. Az hogy lefekszünk, majd felkelhetünk, ez is az Úr ajándéka. Azóta mindenért hálát adok. Akármilyen nehézségek is vannak az életben, még azokat is megköszönöm, mert tudom: az Úr velünk van és vigyáz ránk.

Kedves testvérek! Köszönöm Mindenkinek az imatámogatást és az anyagi segítséget.

Köszönettel, **Kovácsné Ildikó**, Bátorlyerenye

MEGHÍVÓK

Húsvéti istentiszteleteink rendje áprilisban

Nagypénteken: reggel 10-kor és este 6-kor
Nagyszombaton: 16 órákor evangélikáció a gyermekek szolgálatával

Húsvét első napján:

- Heréd: fél 9-kor
- Hatvan: 10-kor
- Bátorlyerenye 11-kor
- Lőrinci: 2-kor
- Jobbágyi: 3-kor
- Tar: fél 5-kor

Húsvét másodnapján:

- Hatvan: 10-kor
- Szirák: 10-kor

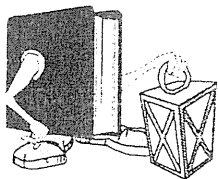
- Szórványcsendesnap Pásztó május 6. du. 3-tól
- Reménység Fesztivál jún. 1-3.
Budapest, Papp László Sportaréna
- Parakletos Ifjúsági és Családos Tábor júl. 23-28.
Mátraháza
- Nyári napközis gyerektábor aug. 15-18.
- Gyülekezeti kirándulás aug. 25. ind. 7.30 Tata

LÁMPÁS

A Hatvani Református Egyházközség időszakos lapja.
Felelős kiadó: Dr. Tatai István lelkipásztor.
Tördelő szerkesztő: Dr. Réz Ferenc (frez@webmail.hu)
Grafika: Christiaan
Korrekto: Blaskovics Judit

Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Tel.: 37/342-327.
E-mail: hatvan@reformatus.hu
Készült házi sokszorosításban

A Lámpás honlapunkon is olvasható: [http.: www.hatvanref.hu](http://www.hatvanref.hu)
Honlapszerkesztő:
Fonyódi Imre

LÁMPÁS

TANÍTÁS

A nagy üdvösség

Zsid 2, 1-4

A Zsidókhöz írt levél olyan zsidó származású Jézus-hívőknek íródott, akiket megkísértett a zsinagógába való visszatérés gondolata. Ezzel szemben ír a levél szerzője Jézus Krisztusról, mint a *jobb* áldozat és a *nagy üdvösség* szerzőjéről is. Mit is hihetünk erről a nagy üdvösségről?

Tiszta szív ajándéka. A nagy üdvösség azt jelenti, hogy Jézus golgotai áldozatával Isten előtt bűnbocsánatot szerzett mindenkinek, aki Benne hisz (Jn 3,16). Aki Istennek megvallja bűnét és Jézusban hisz, annak lelkét Isten megtisztítja: új lapot kezdhet életében. Mindig örömmel tölt el, ha egy frissen megtért és megszabadult embert látok. Az ilyen személy olyan, mintha kicserélték volna, mert Isten megtisztítja személyes múltját a bűntől.

Örök élet. Jézus azt ígérte, hogy aki az Övé, annak már most örök élete van, s ha majd utolsót dobban a szíve, akkor nem a semmibe, illetve az elvetettségbe kerül, hanem Jézushoz megy. A megbocsátás hatalma gyakran nem csak életünk láthatatlan részét érinti meg, hanem testi és lelki gyógyulást is kaphatunk, mert az Úr irgalmasan lehajolhat hozzánk.

Megváltozás. AZ üdvösség a Szentlélek munkája által teljeseedik ki bennünk. Ez azt jelenti, hogy már most Jézussal járhatunk, s engedelmisségünk által a Szentlélek jó gyümölcsöket terem bennünk. Ugyan a régi hajlamaink megmaradnak, de azokat „felülírja” Isten Lelke, s így Jézushoz hasonlóvá tesz bennünket (Gal 5,22).

Egykor új testet kapunk. Ez is része a nagy üdvösségnek. Istennek testi létünkkel is terve van. Akkor majd együtt leszünk csodálatos testben mindazokkal, akik Jézusban hittek. Isten végül az egész világot újjá fogja teremteni. Minden romolhatatlan és dicsőséges lesz, mert Isten országa beteljesedik (1Kor 15).

Istennél ne csak a *kis üdvösségeket*, tehát a részleges életmegoldásokat keresd, hanem a nagy üdvösséget, mert Isten Téged is számon tart és nagyon szeret.

Dr. Tatai István lelkipásztor

BIZONYÁGTÉTELEK

„Bízzál az Úrban teljes szívből” (Péld 3,5)

Az idei mátraházi Parakletos tábor számomra nagyon áldott volt, mert sok mindent átgondolhattam az életemben. Így jöttem rá arra, hogy bizonyos családi "örökségek" nyomán még mindig van bennem bizalmatlanság Isten felé.

Azokban a napokban több olyan igét is olvastam, melyekben a bizalom szerepelt. Imádkoztam ezért. Az úrvacsora előtti prédikáció alatt éreztem, hogy az Úr felmelegíti a szívemet, és azóta már nem csak az eszemmel, hanem a szívemmel is hiszem, hogy az Úr megbocsát és szeret.

Tóth Kati

Egy jobbágyi bibliára margójára

Legutóbbi biblióránk végén sok bizonyágtétel hangzott el Isten csodálatos munkájáról az életünkben. Ebből szeretnék néhányat idézni.

Egyik testvérünk nagyon szeretett volna leszokni a *dohányzásról*. Mivel már 40 éve dohányzott, nem tűnt könnyű feladatnak az elhatározás. Sokat imádkozott, hogy Isten adjon elég akaraterőt a cigaretta letételéhez. Egyszer a menyé megjegyezte jóindulattal, hogyha istentiszteletre megy, használjon valamilyen krémet, ami közömbösíti a cigaretta szagát, mert nagyon bűdös. Ez elgondolkodtatta a testvérnőt. Ez után még buzgóbban imádkozott azért,

2 Lámpás

hogy leszokhasson a cigarettáról. Isten meghallgatta könyörgését. Egyik napról a másikra sikerült leszoknia, de úgy, hogy ma már nem is kívánja a cigarettát, sőt a füstjét se bírja.

Egy másik testvérünk elmesélte, hogy rossz álmra riadt fel. Amikor visszaaludt továbbra is ez az álom gyötörte, sőt ébren is csak e körül forogtak a gondolatai. Imádkozott az Úrhoz, majd visszaaludt, de többé már nem gyötörte a rossz álom.

Talán többen tudjuk, hogy jobbágyi kistemplomunkba betörték. Tiszteletes úr ajánlotta, hogy többet kellene imádkoznunk azon a helyen. Ezt az egyik presbiter testvérünknek mondta. Ő sokat gondolkodott ezen. Azon gyöttrődött, hogy mikor is érne rá imádkozni, hiszen olyan elfoglalt, és fáradt nehéz munkája után. Imádkozott, és Isten válaszolt imájára. Ezt a kijelentést kapta: „hétfőn még nem vagy annyira fáradt”.

Miután ez elhangzott a bibliórán, mások is jelezték, hogy hétfő délután szívesen elmennének imaórára a kistemplomba.

Az első ima alkalomra hatan gyűltünk össze imádkozni. Istennek legyen érte hála.

Makkainé Cséke Éva, Jobbágyi

BESZÁMOLÓK

Evangelizációk a szórványokban

Július 1-5. között Pásztón, Bátonyterenyén, Heréden és Jobbágyiban tartottunk Jézushoz hívogató alkalmakat Németországból érkezett koreai testvérekkel karöltve. Az összejövetelek jó része szabadtéri volt. A nagy hőség ellenére a jó hír ifjú hirdetői bátran helyt álltak. Köszönjük a Kim házaspár szervező munkáját, a helyi testvérek áldozathozatalát és táncsapatunk, valamint a dicsőítők szolgálatát.

Csendes délután Pásztón

2012. május 6-án szórvány csendes délután volt Pásztón. Miután elénekeltük a 463-ik dicséretet, Édes Zoltán gondnok úr köszöntötte a jelenlévőket, kiemelten az édesanyákat.

Ezt követően lelkipásztorunk imádkozott, és felolvasta a 2012-es év vezérigéjét az 1Pét 3,8-12-ből: „Mert aki szeretne örülni az életnek, és jó napokat látni, óvja nyelvét, ... forduljon el a gonosztól és cselekedje a jót, keresse és kövesse a békességet; mert az Úr szeme az igazakon van és füle az ő könyörgésükre figyel.” Az igeolvasás után a Hatvani Református Kórus három dalt énekelt Kővári Éva, karvezető vezetésével. Az ember lelke a kórus éneklése alatt megnyugodott, felüdült és teljes mértékben ráhangolódott az igére.

Az évi ígényt Ron Seck lelkipásztor fejtette ki. Ha nyugodt és boldog életet szeretnénk élni, akkor a terhünket le kell tennünk Jézus keresztye alá. A döntés a miénk: vagy

maradunk megkeseredett, szomorú, terhet cipelő emberek, vagy letesszük a terhet Jézus keresztye alá. A tiszteletes úr a személyes életét hozta fel például. Ahogy elmesélte: anyósa rendkívüli ember volt. Törekény létére sok megpróbáltatáson ment keresztül (elvesztette fiatalon a férjét, majd az 54 éves fiát), mégis tudott Istenben és a jó dolgokban reménykedni. Az ő számára nem volt rossz ember. Még a gonosz embereket is csak így tapintatosan jellemezte: „szerencsétlen jelleme van”. Hosszú életet élt, majd élete végén ezt a meghatározó üzenetet adta át vejének lelki végrendeletként: „Ron, szeresd az embereket, minden embert jónak képzelj el, és szolgálj őket Jézus nevében!” Most már értjük, hogy Ron lelkész miért is vállalta fel Magyarországon a cigánymissziót. Dicsőség Istennek az ilyen szolgálattevőkért.

Kovácsné Ildikó megdöbbentő bizonyágtétellel szolgált. A tél folyamán egész családja szénmonoxid mérgezést kapott. A több óráig tartó eszméletlen állapot ellenére, Istennek legyen hála, maradandó károsodást nem szenvedett. Ahogy ő fogalmazta „átértékelődött az életem. Most már tudom, hogy semmi sem természetes. Az hogy felkelünk, vagy lefekszünk, mindent meg kell köszönni Istennek.”

Dr. Harkai Nóra szociológus: Az ördög csaliája című könyvet ismertette. Azt hiszem, mindannyian, az ott lévők magunkra ismertünk. Ha nem tudunk megbocsátani, akkor maradandó lelki károsodást szenvedhetünk, a be nem gyógyuló sebek pedig elfertőződnek. Rámutatott arra, hogy a gyerekek milyen hamar meg tudnak bocsátani, de nekünk felnőtteknek ez nagyon nehezen megy. Ha meg is bocsátunk, nem felejtünk. Az ige fényében mutatott rá, hogy ha Isten megbocsát nekünk, akkor mi kik vagyunk, hogy nem bocsátunk meg? A haragtartó emberek között egy fal keletkezik. Ezt a falat csak Isten tudja eltávolítani. Ha engedelmes szívűek vagyunk, Ő átjárja egész lényünket.

Majd jómagam is hozzászóltam, megosztottam néhány gondolatot Ellen G. White: A Jézushoz vezető út a című könyvéből. Jézus minden egyes gyermeke nyílt levél lehet a világnak. Ha Krisztus követői vagyunk, Isten annak a családnak, háznak, utcának és városnak, ahol élünk, általunk egy élő levelet küld, hogy mindenki megismerhesse Őt.

Mielőtt még a záró imádság elhangzott volna Bodáné Csontos Gabriella tiszteletes asszony bizonyágtévként is szolgált. Néhány hete tiszteletes úr felkérte őt szolgálatra Petőfibányán. Már a család készen állt az indulásra, amikor kiderült, hogy az autó nem üzemképes. Nagyon kétségbe volt esve, mivel az idő sürgette, hirtelen senki nem jutott eszébe, hogy ki is segíthetne rajta. Aztán hirtelen Őszi József presbiter testvér jutott eszébe. Felhívta telefonon, hogy elvinné-e szolgálatra, Petőfibányára. Erre Őszi József válasza: „Délelőtt azért imádkoztam, hogy valamiképpen ott lehessen veletek Petőfibányán.” -Isten valóban csodásan működik!

Itt kell ismét megköszönnöm a pásztói testvérek figyelmes vendégszeretetét. Ők szívvel lélekkel készültek erre az

3 Lámpás

alkalomra, és nagyon vigyáztak arra, hogy minden résztvevő részesüljön a vendégszeretetükből. Istené érte a dicsőség és a hála!

Cséke Lászlóné (Nelli) Jobbágyi

A Reménység Fesztivál

2012. június 1-3. között került megrendezésre, mind a háromszor telt ház előtt, a Budapest Sportarénában, a Reménység Fesztivál nevű felekezetek közötti, evangélikációs program. A szervező keresztyén felekezetek mindhárom nap delegálták a helyszínre katolikus, református, baptista és evangélikus püspökeiket.

A világméretű turné keretében híres magyar és külföldi keresztyén énekesek és zenekarok, léptek fel, úgy mint, a Bolyki Brothers, Meláth Andrea operaénekes, Dobner Illés, Pintér Béla és a Lakatos Projekt Rontó Kittyvel. Külföldiek közül a legkiemelkedőbbek a Joy Gospel, Signature Sound, Casting Crowns, Michael W. Smith és a Parachute Band voltak. Az 1000 fős kórus és szimfonikus zenekar a közönséggel együtt dicsérték az Urat. A műsort Süveges Gergő, az MTV műsorvezetője konferálta. Végül, az USA elnökének tanácsadója, az Egyesült Államok vezető lelkésze, Franklin Graham hirdette az örök Ige hívó szavát. Édesapja, Billy Graham, a 80-as években járt Budapesten, szintén evangélikációs céllal. Franklin Graham ígéhirdetése nyomán, a három nap alatt, több ezren ismerték meg Istent és adták át neki életüket. Jelentős számban képviseltette magát a környező országok szórványmagyarsága is. Erdélyből, Felvidékről és Délvidékről is százak érkeztek az evangélikációra, amely maradandó élményt jelentett a résztvevők számára.

Köszönettel tartozunk a profi szervezésért, és hálásak vagyunk Istennek, mert a jelenlévőknek megengedte látni az első Pünkösdi aratásának többszörösét. Várakozással tekintünk a következő elé.

Bodáné Csontos Gabriella református lelkész, hitoktató

Kelták földjén jártunk

Az *Úton a Második Jeruzsálemi Zsinat felé* (TJCII) nevű nemzetközi közösség soros találkozóját 2012. április 16-19. között Írországbán tartotta. A szervezet célja az egyetemes egyházban élő zsidó és a nemzetekből való hívők kapcsolatának teológiai tisztázása. A mozgalom azon munkálkodik, hogy mindkét fél a bibliai zsidó olajfán (Róm 11) egységben, de saját önazonosságát megtartva élhesse meg a Messiás-Menyasszony létének titkát, Isten dicsőségére.

Írország történelmi küldetése

A keltákat az ötödik században érte el az evangélium. Az ország védőszentjének tartott walesi Szent Patrick vitte el közéjük a jó hírt, miután hat évet töltött az őt elrabló kelták fogságában. Istentől elszenvetett büntetésnek tekintette fogságát, majd tudatosan vállalta fel a szigetország megtérítését. Missziós szerzetességeket hozott létre, amelyek később Európa számos országába, így egészen Itáliáig elvitték Jézus Krisztus üzenetét.

Nekem nagyon megtetszettek a kőből faragott hatalmas kelta keresztek. Ezeknek több funkciójuk is volt. Mindenek előtt Jézus áldozati halálára emlékeztették a keltákat. De a

felállított kereszt a közösség találkozási helye, sőt köbevésett Bibliája is volt. A kereszteken ugyanis számos evangéliumi és egyháztörténeti jelenetlanc található, amelyek alapján történt a keresztyén hit tanítása.

Evangéliumi katolikusok

Nagy öröm töltötte el szívemet, hogy a konferencián találkozhattam *evangéliumi katolikusokkal* is, akik minden keresztyén felekezettel keresik a közös hitbeli alapot. A mozgalom képviselői valamennyien hűséges katolikus hívők. Azonban tanításukban és hitbeli gyakorlatukban a 90-es évektől jelentősen közelebb kerültek protestáns testvéreikhez. Így nem imádkoznak Szűz Máriához, mert szerintük erre ma a katolikus hívőket senki sem kötelezi hivatalosan. Továbbá az evangéliumi katolikusok nem hiszik, hogy a szentmise a golgotai keresztdózat megismétlése lenne, mert Jézus csak egyszer áldoztatott fel bűneinkért. Ellenben vallják a Szentírásban olvasható boldogító jó hírt: a kegyelem Isten szabad ajándéka, amely nem jócselekedetekkel, hanem csak hittel fogadható el.

Az evangéliumi katolikusok és egyházi engedéllyel kiadott leiratukban bűnbánattal vallják meg, hogy egyházuk az idők folyamán gyakran „túlsgósan sakramentális” formát öltött, és elhanyagolta az evangelizációt. Éppen ezért hangsúlyozzák: a helyi plébánia legfontosabb feladata az evangelizáció, amelyet lehetőleg más felekezetekkel karöltve kell végezni.

Messiási gyülekezetek Ukrajnában

A konferencia egyik különleges vendége volt *Boris Grisenko* kijevi messiási zsidó lelképásztor is. A 17 éves közösség egy zsidó zenei fesztivál evangelizációjának gyümölcse, Az 1600 fős zsidó gyülekezet megünnepli az összes bibliai ünnepet, és Jézus üzenetével só és fény kíván lenni egész Ukrajna számára. Szervezett segítséget nyújtanak számos szociális területen is. Így jelen vannak a kórházak intenzív osztályán, az elhagyott gyerekek gondozásában, és a szenvedélybetegek mentésében is. Reménység Rehabilitációs Központjuk az ökumené jegyében más egyházakból érkezőket is kiképez a diakóniai munkára.

Az Egyház-Izrael kérdés helyzete világunkban

Pillanatnyilag a TJCII mozgalom a legtágabbra nyitott ajtót Afrikában lelta meg. A közép- afrikai nemzetek körében (pl. Kenya) szinte ismeretlen az antiszemitizmus, sőt a zsidóságot Mózes afrikai származású (kusita) felesége révén, távoli rokonaiknak tekintik.

Újabbban külön teológiai téma lett a TJCII mozgalomban a spanyol és dél-amerikai *marrano-ügy*. Az egykor kényszerkeresztelt zsidók utódainak lelki-egyházi helyzete még nem lezárt kérdés. Vajon ők messiási zsidóknak tekintendők, vagy inkább teljes identitásvesztésükről kell-e beszélnünk? A téma neves szakértője *Peter Hocken* katolikus teológus és a TJCII egyik frontembere, a kérdés újbóli átgondolását az inkvizíció által ejtett történelmi sebek gyógyulási lehetőségének is tekinti.

Történelmi meglepetés, hogy napjainkra a zsidó bevándorlás egyik célállomása Németország lett. Nem véletlen, hogy számos nagyobb messiási zsidó gyülekezet is született az országban. Ilyen a berlini *Beit Sar Shalom* (Békesség Fejedelmének Háza) is, amely kb. 250 tagot

4 Lámpás

számlál.
Reménység

A TJCII a jövőben székhelyét az USA-ból Jeruzsálembe kívánja áthelyezni. Ezzel kívánja kifejezni, hogy a nemzetekből való keresztyének és a Jézus-hívő zsidók ott kívánnak együtt szeretetben élni és szolgálni, ahol az Egyház megszületett és abba befogadta a nem-zsidó hívőket is (ApCsel 15). Így együtt jeleníthetik meg a múltban gyakran elfelejtett teológiai ténytet, hogy az Egyház Jeruzsálemben született, s élete az Olajfától ma is elválaszthatatlan.

Hatvan, 2012. május 15.

Dr. Tatai István

MEGHÍVÓK

Meghívás konfirmációra

2102. szeptember 2-án a 10 órakor kezdődő istentisztelet után indul a következő konfirmációs felkészítés. Miért is fontos a konfirmáció?

A konfirmáció célja, hogy Jézussal való kapcsolatunk annyira megerősödjön, hogy képesek legyünk keresztyén hitünket a gyülekezetben és a világban hitelesen megvallani. Ennek érdekében megtanuljuk a Biblia alapvető tanításait, és megismerjük református egyházunk hitelveit. Számos biznyságtételt hallgatunk meg, majd felhatalmazást nyerünk az úrvacsorai közösségben való részvételre. A konfirmáció tehát egy sajátos lelki érettségi és otthonra találás is, ahol együtt épülünk és szolgáljuk Isten ügyét. (Kép: Konfirmandusok 2012)

Ismét lesz buszos kirándulás

Augusztus utolsó szombatján, 25-én, fél 8-kor indulunk autóbusszal **Tatára és Komáromba**. Az egynapos kirándulás buszköltsége személyenként 2.500,- forint lesz. A belépők dolgában mindenki személyesen a helyszínen dönthet. Még lehet jelentkezni!

Gratulációk

Bo Kyeung és Pádár Zoltán testvérünk 2012. július 1-én vehette át egyetemi diplomáját a Károlyi Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának tanévzáró ünnepségén. Bo Kyeung testvérmünk teológus lett, s a jövőben is: főleg a gyermekmisszióban fog szolgálni közöttünk. Pádár Zoltán pedig készül őszi lelkészképzés vizsgájára. Addig is gyülekezetünk északi szórványterületén: Bátorterenyre – Pásztó térségben szolgál exmisszusként, majd pedig beosztott lelkészként. Isten áldását kérjük mindkettőjük szolgálatára!

Együtt örülünk

Istennek adunk hálat azért, hogy **Blaskovics Judit** és **Biró Géza** házasságot kötött, és templomunkban kérték szövetségükre Isten áldását. Szívvel gratulálunk az ifjú párnak. Sok boldogot és áldott közös életet kívánunk!

IMATÉMAK

- Imádkozzunk frissen diplomázott testvéreink szolgálatáért!
- Ne feledkezzünk meg betegeinkről és a szegényekről!
- Könyörödjünk a szeptemberben kezdődő hitoktatásért és konfirmációs kurzusért, valamint épületeink védelméért és egész szolgálatunkért.

A Hatvani Református Egyházközség időszakos lapja, a Lámpás.

Felelős kiadó: Dr. Tatai István lelképásztor.
Szerkesztő: Dr. Réz Ferenc (rez@webmail.hu)

Grafika: Christiaan

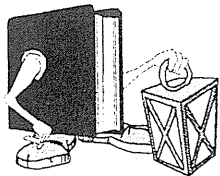
Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Tel.: 37/342-327.

E-mail: istvan.tatai@freemail.hu

Korrektkor: Blaskovics Judit

Honlapszerkesztés:

Fonyódi Imre – www.hatvanref.hu

LÁMPÁS

A Lámpás minden kedves olvasójának áldott Karácsonyt kívánunk!

A Szerkesztőség

TANÍTÁS

Adventi várakozás

¹Zarándokének. A mélységből kiáltok hozzád, Uram!
²Uram, halld meg szavamat, füled legyen figyelmes könyörgő szavamra! ³Ha a bűnöket számon tartod, Uram, Uram, ki marad meg akkor? ⁴De nálad van a bocsánat, ezért félnek téged. ⁵Várom az Urat, várja a lelkem, és bízom ígéretében. ⁶Lelkem várja az Urat, jobban, mint az örök a reggelt, mint az örök a reggelt. ⁷Bízzál, Izráel, az Úrban, mert az Úrnál van a kegyelem, és gazdag ő, meg tud váltani. ⁸Meg is váltja Izráelt minden bűnéből (Zsolt 130).

Advent; „adventus Domini” – az ÚR eljövele. Az adventi hetek a várakozás ideje. Minden ember vár valamire. Mire várunk? Valami jobbra, valami teljesebbre, valami békésebbre. Ez a „valami” az Istennel való együttlét, öröklét, melynek egyes jellemzői után áhítózunk; a jóra, a gonoszságoktól mentesre, a teljes tökéletességre, a lelki békesség elnyerésére. Ezt „Valaki” adhatja meg, „Valaki” töltheti be: Jézus Krisztus.

De vajon mit ért a ma embere advent alatt? Az évről-évre újból előtűnik álló karácsonyi várakozást? Az ünnepi készülődést, az „ajándék-beszerzést”? Az adventi naptárban meglelendő napi kedvességeket, édességeket? Ünnepi, úrvacsorás istentisztelet előtti napokat, heteket?

A zsoltáros szabadulást vár. Szabadulást, szabadítást a bűnből, a büntől, és a bűn zsoldjától, következményétől, a haláltól. A „mélység” (1. vers) ugyanis a halál (a Seol), az élő Istentől való elválasztottság területe.

Innen kiált meghallgatásért és szabadításért a szerző, hittel tudván azt, hogy az ÚR hallja esdeklését, és bízva Isten ígéretében, mely szerint kész megbocsátani a megtérő bűnösnek (Ez 33,11). Isten ebbéli készsége szeretetéből, kegyelméből és népéhez fűződő szövetségi hűségéből fakad. Bűnbocsánatért könyörög tehát a zsoltáros az ÚRhoz, akiről vallja, hogy „nálad van a bocsánat” (4. vers), a kiengesztelés, a megbékítés, a szabadítás.

Az ószövetségi ember az ÚR visszatérését várta a Sionra (Ézs 52,7-10). Az Újszövetség embere Krisztus visszajövetelére vár (ApCsel 1,11). Minden hívő, istenfélő ember erre vár. A ma embere a 2. advent korszakába születik bele, a Jézus dicsőséges visszajövetelének várakozásába. Ezért egész életünk ebben a végidőkbeli reménységben telik. Várjuk Istenünk ígéretének beteljesülését, hogy egyszer majd öröm koszorúzza fejünket örökre (Ézs 51,11), amikor eljön Megváltó Urunk, a megöletett Bárány, és menyegzőjének részesei lehetünk, mint felkészített menyasszonya (Jel 19,7-9).

Az Isten adjon mindnyájunknak ilyen adventi várakozást!

Pádár Zoltán

Bizonyságtételek

Az ÚR az én pásztorom, nem szűkölködöm

(Zsolt 23,1)

Ezt az Igét olvastam a Bibliában, amikor először a kezembe vettem. Ez az Ige éveken át meghatározta az életemet. Ő vezet, és gondoskodik rólam és rólad. Akkor is, amikor „minden összejön”. Ő mestere a rend teremtésének a legnagyobb káoszban is.

Szerény, 4 órás rehabilitációs munkabérémből lehetetlen volt egyedülállóként lakásom törlesztő részletét fizetni. Ezért a bank a szerződés felmondásával fenyegetett. Hónapokon át ostromoltam Istent, hogy hadd dolgozzak 8 órában, hátha azzal elkerülhetem a kilakoltatást. Próbálkoztam más munkahelyen is, de nem rendelkeztem az állás betöltéséhez szükséges rehabilitációs kártyával, ezért orvosi bizottság elé kellett állnom. Kiderült, hogy nem vagyok rehabilitálható, nem kaphatok rehabilitációs kártyát, így az állást sem kaphattam meg. Ez nagyon elkeserített, de továbbra is bízom az Úrban. Az orvosi bizottság 46%-

2 Lámpás

ról 54%-ra emelte egészségkárosodásom mértékét. Ezért rokkantsági nyugdíjat fogok kapni, és dolgozhatok mellette 7 vagy 8 órában a jelenlegi munkahelyemen. Így több jövedelemre tehetek majd szert. A bank időközben felbontotta hitelszerződésemet, de a jogi osztály engedélyezte, hogy anyagi helyzetem javulása miatt tovább törleszthetem a hitelt, és nem kezdeményezik az árvérezést.

Hála az ÚRnak, hogy meghallgatott és munkálkodott. Kimentett ebből az emberileg reménytelen helyzetből: „Mert aki kér, mind kap, aki keres, talál, és a zörgetőnek megnyitják.” (Mt 7,8)

Gál Károlyné Marika, Bátorterenyéről

Beszámoló

Hogyan ünnepeljük a Karácsonyt? ✉

A kiskoromban megtapasztalt karácsony nekem mindig szép és jó volt. Akkor nagyon szegény volt az országunk, nem voltak olyan érdekes dolgok, mint ma. A karácsony mindig öröm volt számomra. A karácsony az Úr Jézusra emlékeztet, aki a bűneinkért jött a földre. A Királyok Királya megszületett karácsonykor. Nincsen a világon még egy olyan vallás, amely azt az üzenetet tolmácsolná, hogy valaki úgy szerette az elveszett bűnösöket, hogy eljött és meghalt értük.

Sokszor kíváncsi vagyok, hogy mi ilyen karácsonyi elfoglaltságban, mennyire ismerjük fel a Karácsony valódi jelentését. Sajnos, ma karácsonykor Jézus Krisztus helyett más lett fontosabb az emberek számára. Jó lenne, ha csendes helyen töltenék egy kis időt Jézus Krisztussal. Ilyenkor a hibáit az internetet kicsit szüneteltetném. A mi karácsonyunk elsősorban hálaadó ünnep legyen, hogy elküldte Isten az Ő egyszülött Fiát, hogy megszabadítson a bűneinktől.

Őrizzük meg a szívünket, hogy karácsonykor csak Őt magasztaljuk és ünnepeljük. A családban együtt megoszthatnánk bizonyágtételeinket, hogy mi mindent adott az Úr nekünk. Hogyha a családban vannak hitetlenek, akkor beszéljünk nekik Jézusról. Jézus most is hívja az embereket. Ő általa a bűneink meg vannak bocsátva és mi megtaláltuk az életünk célját. Isten kegyelme által, Istennek öröme lettünk.

Átadjuk Jézus szeretetét családuknak, szomszédunknak vagy a szegényeknek. Jézus együtt érzi velünk a magányosságot, nyugtalanságot, és fájdalmat. És meggyógyít minket.

Hogyan készülsz karácsonyra? Jézus Krisztus jött e földre, hogy üdvözítsen minket. Karácsonykor a Királyok Királya eljövételét ünnepeljük. És várjuk Jézus visszajövetelét. Meg kell, hogy értsük Isten dicsőségét. Örüljünk Jézus eljövételének és éljünk Isten dicsőségéért.

Kim Sun Taik

Egy szem búza

A „Milal” szó a koreai nyelven egy szem búzát jelent. A koreai Milal közösséget 1979-ben egy látássérült teológus hozta létre a mozgáskorlátozottak és fogyatékosok számára. Eleinte nehéz volt neki, mert az emberek nem akarták elfogadni az olyan embereket, akik mozgáskorlátozottsággal éltek, és ők se szívesen mutatták meg magukat, mert szégyelltek. Ezért a közösség egyik alapcélja az emberek gondolkodásának megváltoztatása lett, hogy fogadják el őket úgy, mint más embereket. E mozgalom nagy szerepet játszott a koreai társadalomban. Azóta a „Milal” közösség sok helyen működik világszerte. Magyarországon 2005-ben jött létre.

Az a célunk, hogy Krisztus szeretetét továbbadjuk, főleg magányos és szegény embereknek. Hiszen az Úr Jézus is, gyakran olyanokkal töltötte az időt, akik betegek és mozgásukban korlátozottak voltak.

2005-ben kaptam egy ígét, amellyel megindította az Úr a szívemet: „Egymás terhet hordozzátok, és így töltsétek be a Krisztus tervényét” (Gal 6,2). Megértettem, hogy nekem is kell hordoznom más terhet. Ez az Úr akarata. Azóta a Milal közösségben szolgálók és látogatók embereket. Az eddig tapasztalt élményeim közül néhányat szeretnék megosztani.

Már régóta járok Dudás Ildikóhoz, aki tolokocsis és születése óta értelmi fogyatékos. Most is emlékszem az első találkozásunkra. Sokat beszélgettünk és a végén, mikor hazaindulni akartam, akkor ezt kérdezte Ildikó: „Leszel a barátnóm, mert nekem nincs barátnóm?”, és sírt. Nagyon megérintett ez a mondat, és megígértem neki, hogy barátnője leszek. Akkor jöttem rá, hogy nem valami nagy dologra van szükségük, hanem csak szeretetre. Így kaptam meg a szolgálatom belső célját.

Még egy esemény: Tavaly előtt novemberben meglátogattam a Tiszafüredi Református Szeretetotthont, és láttam a súlyos osztályon a vaságyakat. Fájt a szívem, mert nekik az egész életüket ágyban kell tölteniük. Ráadásul milyen hideg vaságyon fekszenek! Gondolkoztam, hogy milyen jó lenne, ha megajándékozhatnám őket szép és barátságos fa ágyakkal! Isten látta a szívemet, mert Ő messziről is észreveszi a szándékomat (Zsolt 139,2).

A Milal közösség évente egyszer szokott szervezni egy különleges alkalmat. 2011-ben a Milal tagok (többségben koreai asszonyokból áll) szerveztek egy egynapos kávéházat a budapesti amerikai iskolában. Jól sikerült. Az összegyűlt pénzből meg tudtuk ajándékozni szép faágyakkal őket. Olyan boldog voltam, mert a kívánságom valóra vált, ez csodálatos volt számomra.

Most is látogatók néhány családot és jövőre tervezek egy táborot is a mozgáskorlátozottak számára. Hálát adok Istennek mindenért. (Ez a szolgálat bárki számára nyitva van.)

Jang Bo Kyeung

3 Lámpás

Jeruzsálemi lábmosás

Szeptemberben ismét Jeruzsálemben tölthettem néhány napot a Minden Nemzet Összehívása konferencián. Átfogó beszámoló helyett csupán néhány személyes élményemet szeretném közkinccsé tenni.

Az európai résztvevők külön is imádkoztak minden nap. Egyik alkalommal a nemzetek megbékéléséről volt szó. Isten arra indított bennünket, hogy merjük egymás lábát megmosni Isten előtt. Biztosan tudtam, hogy a szlovákokat semmiképpen nem hagyhatom ki. Elindultam vezetőjük felé. Isteni jelnek vettem, hogy éppen középúton találkoztunk. Megmostuk egymás lábát, imádkoztuk a két nép terhelt kapcsolatának gyógyulásért, s a kölcsönös megbékélésért, amit Krisztus adhat nekünk. A végén megöleltük egymást, s eldöntöttük, hogy továbbra is hordozzuk egymást imádságainkban.

Új barátokkal is találkoztam. Mélyen megilletődtem, amikor **India** egyik üldözött államából találkoztam egy lelkipásztorral. Orissából érkezett. Arról a helyről, amelyen az elmúlt három évben a hindu szélsőségesek számos keresztyén templomot felégették, keresztyéneket öltek meg, s tízezrek az erdőbe kényszerültek menedéket keresni. A szolgálat azonban folytatódik. Isten ennek ellenére ad megtérő embereket, akik ugyan csak rejtetten vehetik fel keresztségüket, de jel és világító torony kívánnak lenni az erőszak sötétségében.

A kínai keresztyének nagyon leleményesek. A nyelvtannal evangelizálnak. Az ősi kínai írás magában hordozza Mózes első könyvének eseményeit és üzeneteit: így az Éden kert két különleges fáját, a bűnesetet, a Nőé özönvizét, a Babel torony építését. Így a kommunista társadalom kénytelen szembesülni azzal a múltbeli saját tudásanyaggal, amit a Biblia tanít.

A kínai keresztyének fokozottan figyelnek Iránra is. Ma legkönnyebb Kínából Iránba jutni. A gazdasági nagyhatalom hatalmas kölcsönt adott Iránnak, s ennek fejében viszonylag szabadon juthatnak be kínai kereskedők a keresztyénséget üldöző országba. Köztük számos kínai keresztyén üzletember is. Céljuk az iráni keresztyén ébredés támogatása, amely talán az egyik legjelentősebb pillanatnyilag a világban. Hivatalos állami adatok szerint az üldözés ellenére havonta kb. 50 ezer személlyel bővül a földalatti egyház Iránban.

Szamoá szigetéről, a „világ végéről”, egy idős és bölcs keresztyén érkezett. Először kicsit humorizált: az apró szigetországában két napig ünnepelhetik a születésnapot, s ha akarod, kikerülheted a rossz napot is, mert az időváltó zóna az ország közepén húzódik. Ezek után azonban komolyra fordította a szót. Ezt kérdezte tőlünk, miből tudod meg, hogy valaki egy parfüm gyárból érkezik? Mindenki rávágtá: az egész ember kellemes illatot áraszt! Hát, pontosan ilyen az a keresztyén, aki Krisztus közelében él!

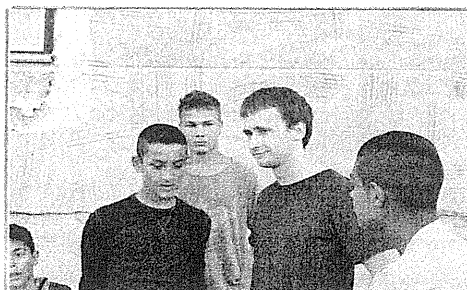
Dr. Tatai István

Reménység cigányoknak és magyaroknak

A Hatvani Református Egyházközség az idén élenken bekapcsolódott a cigánymisszióba. Tatai Gábor, Daróczi László és Boda Bence, Ron és Jeannie Seck házaspárral együtt, havonta egy vasárnapon az ukrán határ mentén található Kékcseré utaztak, hogy az ottani roma gyülekezetben szolgáljanak.

Bence és Gábor a fordításban segített. Jeannie angolt tanított, Ron pedig bibliai vezetőképzőt tartott, illetve Igét hirdetett. Bence nagy lelkesedéssel kísérte gitárjával a dalokat, valamint eredeti cigány istenmagasztaló énekeket tanult meg a helyi tehetséges, önművelő dicsőítésvezetőtől. Laci volt a csapat sofőrje, technikusa és mindenese.

A missziós küldöttséget Lakatos János lelkész helyi vezető és gyülekezete nagy szeretettel fogadta és vendégül látta. Október 14-én és 28-án közös cigány hálaadó ünnepséget tartottak Kisvárdán és Kékcserén.

Tatai Gábor cigány fiatalokkal Kékcserén

Gábor, Bence és Laci szemtanúja lehetett annak, hogy miként jutott számos cigány ember a Jézus Krisztusban való hitre, s egyben megismerhették egy roma gyülekezet kihívásait is. Testközelből érzékelhették a cigányság életmódját és nehézségeit, együtt ettek velük, s élvezhették zenéjüket.

Kékcse-szolgálat Ron és Jeannie Seck munkájának egyik gyümölcse, amelyet a Community Health Evangelism Ministry (magyar fordítása: Misszió az Egészséges Közösségekért) szervezet támogat. Ron és Jeannie 2013. márciusig az USA-ban fogja ismertetni a magyarországi cigánymisszió fejleményeit, valamint támogatást gyűjt további munkájuk számára.

Ron és Jeannie Sec

4 Lámpás

Tájékoztató

Kedves Szülők, Nagyszülők, Keresztszülők!

A Hatvani Református Egyházközség szeretne tájékoztatást adni a 2013-14-es tanévben felmenő rendszerben fokozatosan bevezetésre kerülő iskolai választható hitoktatásról. Jövő májusban minden (református) szülőnek nyilatkoznia kell arról, hogy gyermeke ösztől általános erkölcsstant vagy (református) hittant szeretne tanulni az általános iskolában.

Miért a hittant válasszuk?

- 1) A hittan Isten örök és változatlan szavát, a Bibliát tárja a gyermekek elé, s nem csak változó és vitatott normákat.
- 2) A hittan nem csak egy tan, hanem egy bennünket szerető, értünk meghalt és feltámadt személyről szól. Ő Jézus Krisztus, akinek élete 2000 év után is örök példa és erőforrás marad.
- 3) A bibliai tanítás feltárja annak útját, miként változhatnak meg gyermekeink. Miként csökkenhet a szívben és a társadalomban a bűnözés, s miként kaphat elsőbbséget a tisztességes és szabad élet.
- 4) A hitoktatás reménységet adhat. Olyan világszemléletet és erőt közöl, amely az emberi életnek a mindennapokban értelmet ad, sőt hit által örök perspektívát nyit. Ezt örök életnek nevezzük.

Ezért szeretettel kérünk és bátorítunk minden református szülőt, nagyszülőt, keresztszülőt, aki felelősséget érez gyermeke és a felnövekvő ifjú generáció iránt, hogy válassza a hittanoktatást.

Szeretettel: Bodáné Csontos Gabriella és Dr. Tatai István

Meghívók

Ünnepi alkalmaink rendje decemberben

Lőrinciben: 9-én, du. 2-kor
Petőfibányán: 16-án, du. 3-kor
Ecséden: 19-én, 3-kor
Jobbágyiban: 20-án, du. 4-kor: Karácsonyi mini-koncert

HATVANBAN SZÓRVÁNYKARÁCSONY: 22-én (szombat) du. 4-kor

Pásztón: 23-án, du. 3-kor
Apcon: 23-án, fél 5-kor

SZENTESTE Hatvanban, este 6-kor

KARÁCSONY ELSŐ NAPJÁN

- Heréden: fél 9-kor
- Hatvanban 10-kor
- Bátonyterenyén 11-kor
- Jobbágyiban 3-kor
- Taron fél 5-kor

KARÁCSONY MÁSODIK NAPJÁN

- Szirákon 10-kor
- Hatvanban 10-kor

ÓÉV ESTE Hatvanban 6-kor hálaadó istentisztelet, majd szeretetvendégség filmvetítéssel éjfélig

Különleges városi szervezésű adventi alkalmak Hatvanban:

- **December vasárnap 9-én 4-kor:** adventi találkozás és a Lóci Színpad **bábelőadása** gyerekeknek templomunkban.
- **December 19-én, szerda este 6-kor:** Hatvani lelkipásztorok nyitott **karácsonyváráó beszélgetése** a Grassalkovich Művelődési Házban.

Imatémák

- Adjunk hálát Istenünk hűségéért, az élet és az örök élet ajándékáért!
- Imádkozunk konfirmándus testvéreinkért, hogy megismerjék Jézus szeretetét és hitünk tartalmát!
- Imádkozunk betegségben szenvedő és hitükért üldözött testvéreinkért!
- Imádkozunk, hogy a Karácsonyunk ne a kimerítő rohanásról, hanem Jézus Krisztus imáadásáról, embertársaink szeretetéről, és a jó hír továbbadásáról szóljon.

KÖSZÖNETMONDÁS

Egyházközségünk Presbitériuma hálásan köszöni a 2012-ben eljuttatott adományokat és egyházfenntartói járulékokat. Köszönjük a sokféle segítségnyújtást és imatámogatást is. Mindenért együtt adjunk hálát Mennyei Atyánknak, mert mi is elmondhatjuk: Mindeddig megtartott bennünket az Úr! (1Sám 8,12)

LÁMPÁS

A Hatvani Református Egyházközség időszakos lapja.

Felelős kiadó: Dr. Tatai István lelkipásztor.

Tördelő szerkesztő: Dr. Réz Ferenc (frez@webmail.hu)

Grafika: Christiaan

Korrektor: Biró-Blaskovics Judit

Címünk: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Tel.: 37/342-327.

Az egyházközség számlaszáma:

11705008-20381477

E-mail: hatvan@reformatus.hu

A Lámpás honlapunkon is olvasható: www.hatvanref.hu

Honlapszerkesztő: Fonyódi Imre